

[Hem](#) > ... > [Domstolsförfaranden](#) > [Tvistemål](#) > [Delgivning Av Rättsliga Handlingar](#) > [Sweden](#)

Delgivning av rättsliga handlingar

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Sverige

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning av handlingar" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning betyder i praktiken att en handling skickas eller lämnas över till den som söks och att det finns ett bevis för att han eller hon har tagit emot handlingen, eller att reglerna i delgivningslagen har följts. Skälet till att det finns regler om delgivning är bl.a. för att domstolar ska kunna vara säkra på att en handling når sin adressat.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Delgivning ska användas om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med en bestämmelse om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men ska annars användas bara om det är nödvändigt med hänsyn till omständigheterna. Ett exempel på när en särskild föreskrift i lag medför att delgivning ska ske är att en stämningsansökan i tvistemål ska delges svaranden.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Det vanligaste är att det är myndigheten/domstolen som ser till att delgivning sker. Det förekommer dock att myndigheten/domstolen medger att en part som begär det får se till att delgivning sker (partsdelgivning). En förutsättning för partsdelgivning är att det inte är olämpligt.

4 Adressförfrågningar

4.1 Försöker den tillfrågade myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ta reda på var den person som ska delges handlingarna befinner sig om den adress som anges inte stämmer? Se även anmälan enligt artikel 7.2 c i förordningen om delgivning av handlingar.

Det mottagande organet söker på eget initiativ fram nya adressuppgifter till delgivningsmottagaren om denne har flyttat från den adress som angetts i ansökan.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

När adressen till en person som ska delges en rättegångshandling eller annan handling är okänd, hjälper Skatteverket med att fastställa adressen till fysiska personer och Bolagsverket med adressen till företag. Det finns inget särskilt formellt förfarande för att få tillgång till denna information.

För att begära information från Skatteverket kan du ringa myndigheten på +46 (0)771-567567 eller klicka på länken [Ställ en fråga eller lämna ett svar](#) | Skatteverket som leder till ett formulär där du kan fylla i dina adressförfrågningar. Du kan också skicka frågan med vanlig post till Skatteverket, 205 30 Malmö, Sverige. Om du skickar din förfrågan med vanlig post kan du använda formuläret B. Det kostar ingenting att få uppgifter från folkbokföringsregistret.

För att begära information från Bolagsverket kan du ringa myndigheten på +46 771 670 670 eller skicka din förfrågan via e-post till bolagsverket@bolagsverket.se. Du kan även skicka din förfrågan med vanlig post till Bolagsverket, 851 81 Sundsvall, Sverige. Om du skickar din förfrågan via e-post eller vanlig post kan du använda formuläret B. Avgifter kan förekomma.

4.3 Vilken typ av hjälp med adressförfrågningar från andra medlemsstater tillhandahåller medlemsstatens myndigheter enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar? Se även anmälan enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar.

Se 4.2.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 7)?

Det vanligaste sättet att delge en handling är att handlingen sänds med post till den som söks (vanlig delgivning). Med brevet följer ett delgivningskvitto som den sökta uppmanas att signera och skicka tillbaka.

Alternativa delgivningssätt (utöver indirekt delgivning) är muntlig delgivning, förenklad delgivning, särskild delgivning med juridisk person och stämningsmannadelgivning.

Muntlig delgivning innebär att innehållet i den handling som ska delges läses upp för den som ska delges, exempelvis per telefon och att handlingen därefter som utgångspunkt skickas till honom eller henne. Något mottagningsbevis krävs inte när muntlig delgivning sker. Handlingen anses delgiven när innehållet i handlingen har lästs upp.

Förenklad delgivning går till så att handlingen sänds per post till den söktes senast kända adress och att närmast följande arbetsdag ett kontrollmeddelande skickas till samma adress om att handlingen har sänts. Något mottagningsbevis krävs inte när förenklad delgivning sker. Handlingen anses delgiven när det har förflutit två veckor från det att handlingen skickades, under förutsättning att kontrollmeddelandet har skickats på föreskrivet sätt. Förenklad delgivning får bara användas om den sökta har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet eller ärendet. I praktiken innebär detta att t.ex. en part i ett mål bara behöver delges med mottagningsbevis en gång.

Särskild delgivning med juridisk person: Under vissa förutsättningar kan juridiska personer delges genom att en handling sänds till bolagets registrerade adress och ett kontrollmeddelande skickas till samma adress närmast följande arbetsdag. Delgivning anses ha skett när två veckor har förflutit från det att handlingen skickades under förutsättning att kontrollmeddelandet skickats på föreskrivet sätt.

Stämningsmannadelgivning innebär att en handling delges personligen genom en person som är behörig att utföra sådan delgivning, t.ex. en stämningsman eller en anställd vid Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten, domstol, Kronofogdemyndigheten eller auktoriserat delgivningsföretag.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem

adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

6.1 Vilken typ av elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar finns tillgänglig i medlemsstaten när delgivning ska ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat?

Vid vanlig delgivning får en myndighet skicka handlingar på elektronisk väg till en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i artikel 19.1b i delgivningsförordningen (se 6a § förordning (2008:808) med kompletterande bestämmelser till EU:s delgivningsförordning). En förutsättning för att delgivning ska kunna ske elektroniskt är alltså att det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet. Om det av någon anledning skulle vara olämpligt att använda sig av e-post ska annan metod väljas.

6.2 Har medlemsstaten i enlighet med artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar angett ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning per e-post enligt artikel 19.1 b i samma förordning? Se även anmälan enligt artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar.

Inga ytterligare villkor har uppställts.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Följande sätt finns att delge handlingar på när den som ska delges inte går att påträffa personligen.

Stämningmannadelgivning genom s.k. surrogatdelgivning: Handlingen lämnas till annan än den som söks för delgivning, Det kan till exempel vara en vuxen medlem till det hushåll som delgivningsmottagaren tillhör eller delgivningsmottagarens arbetsgivare. Surrogatmottagaren måste dock alltid samtycka till att ta emot handlingen. En underrättelse om delgivningen och vem som tagit emot handlingen ska skickas till delgivningsmottagarens adress.

Stämningmannadelgivning genom s.k. spikning: Handlingen lämnas i delgivningsmottagarens bostad, t.ex. i brevlådan, eller på lämplig plats i anslutning till bostaden, t.ex. på dörren.

Kungörelsedelgivning: Det sker genom att handlingen hålls tillgänglig hos den myndighet/domstol som beslutat om delgivningen samtidigt som ett meddelande om detta och om handlingarnas huvudsakliga innehåll införs i Post- och Inrikes Tidningar samt, om det finns skäl till det, i ortstidning. Samtidigt skickas handlingen med post till den sökta senast kända adress.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Vid stämningmannadelgivning genom s.k. surrogatdelgivning har delgivning skett när handlingen har överlämnats och en underrättelse skickats till delgivningsmottagaren.

Vid stämningmannadelgivning genom s.k. spikning har delgivning skett när handlingen har lämnats i enlighet med vad som beskrivits ovan under 7.1.

Kungörelsedelgivning har skett när två veckor har förflutit från beslutet om att handlingen ska kungörelsedelges, om kungörande och övriga föreskrivna åtgärder har skett i rätt tid (10 dagar).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Om en handling är omfattande eller om det annars är olämpligt att skicka eller lämna handlingen till

delgivningsmottagaren får myndigheten besluta att handlingen i stället under viss tid ska hållas tillgänglig hos myndigheten eller på annan plats, som myndigheten beslutar. Ett meddelande om beslutets innehåll ska delges mottagaren.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Vägrar delgivningsmottagaren ta emot en handling som delges genom stämmningsmannadelgivning anses delgivning ändå ha skett om handlingen lämnats kvar på platsen.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar), överlämnar posttjänstemannen i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Delgivning genom postens försorg kan ske med rekommenderad försändelse. Försändelsen hålls tillgänglig hos Postombud, Företagscenter och lantbrevbärare och ska kvitteras ut av den som angetts som delgivningsmottagare eller dennes ombud, mot uppvisande av legitimation. Det finns också möjlighet för beställaren av posttjänsten att ange att endast personligt mottagande accepteras.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar äga rum om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen?

Om delgivning med rekommenderad försändelse inte lyckas återstår inga andra möjligheter att delge genom postens försorg. I stället får andra delgivningsåtgärder övervägas, t.ex. delgivning genom stämmningsman.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

En handling som skickas rekommenderat aviseras till delgivningsmottagaren med avi till bostadsadressen, sms eller e-postmeddelande. Försändelsen ligger normalt sett kvar på utlämningsstället i 14 dagar från ankomstdagen.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Normalt finns en kvittens från den som ska delges eller en handling som myndigheten/domstolen eller stämmningsmannen har skrivit som bevis för att delgivning har skett.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen (t.ex. om handlingen delges med en tredje part)? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Det råder fri bevisföring och bevisvärdering i svenska domstolar. Om det kan utredas att en person har tagit del av en handling saknar det betydelse om delgivning har skett på föreskrivet sätt. Formfel medför således inte i sig att delgivningen måste göras om utan det avgörande är om handlingen har nått sin adressat.

Om det istället kan utredas att den som ska delges inte har fått handlingen eller om delgivningsreglerna inte har följts kan en dom eventuellt undanröjas på grund av rättegångsfel, eller genom s.k. extraordinära rättsmedel om

domen vunnit laga kraft.

11 Om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av språket den är skriven på (artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar) och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarandet vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, finns det något särskilt rättsmedel för att överklaga detta beslut?

Den som anser sig felaktigt delgiven kan i samband med det slutliga avgörandet överklaga beslutet om delgivning. Om överinstansen kommer fram till att delgivning skett på ett felaktigt sätt kan processen komma att tas om i underinstansen.

12 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket? Finns det någon skillnad mellan fall då handlingen ska delges enligt nationell rätt och fall då begäran om delgivning har sitt ursprung i en annan medlemsstat? Se även anmälan enligt artikel 15 i förordningen om delgivning av handlingar rörande delgivning av handlingar från en annan medlemsstat

När en myndighet ombesörjer delgivning stannar kostnaden för delgivningen på staten. Det innebär t.ex. att käranden i en civilprocess inte behöver ersätta domstolen för de kostnader som domstolen har för att delge svaranden stämningsansökan.

Om en enskild person eller enskild part vill delge någon en handling får han eller hon själv betala kostnaden för delgivningen. Som exempel kan nämnas att kostnaden för att anlita en anställd vid Polismyndigheten som stämningsman är 1 000 kr.

Senaste uppdatering: 04/03/2025

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.